

Sarsılmaz Bir Krallık Almak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: İbraniler 12:18-29; Mısır'dan Çıkış 32:32; Daniel 7:9, 10, 13-22; Hagay 2:6-9, 20-22; Mezmurlar 15:5; Mezmurlar 16:8; İbraniler 13:15, 16.

HATIRLAMA METNİ: “Onun için sarsılmaz bir krallık alarak, inayetimiz olsun ki, onunla Allah'a hoşnut edici bir şekilde saygıyla ve tanrısal korkuyla tapınalım” (İbraniler 12:28).

Bu haftanın parçası olan İbraniler 12:18-29, mektubun doruk noktasıdır ve başladığı fikri tekrarlayarak ana kaygısını şöyle özetler: Tanrı bizimle Oğlu'nun bedeninden konuştu ve bizler O'na dikkatle önem vermeliyiz (İbraniler 1:1, 2; İbr. 12:25). İbraniler 12:22-24'te İsa'nın tanımı, mektubun O'nun hakkındaki iddialarını özetler: İsa, yeni antlaşmanın Aracısıdır ve O'nun kanı imanlılar için kurtuluş sağlar. Bizim adımıza yaptığı kâhinlik ve krallık hizmeti, göksel ordular için bir kutlama nedenidir. Son olarak, İbraniler 12:25-29, son ve doruk noktası olan şu uyarıyı içermektedir: Tanrı'nın yargısı yaklaşmaktadır. Düşmanlarına yıkım, halkına ise aklanma ve bir krallık getirecek (İbraniler 12:28, 29).

Son, İsa'nın çarmıhtaki eserinin önemini yeniden teyit eder ve imanlıları İkinci Geliş'teki İsa'nın zaferinin tamamlanmasına yönlendirir. Pavlus, okuyuculara İsa'nın Yargıcımız olan Tanrı'dan bir krallık aldığını (Daniel 7:9-14) ve O'nun krallığını ona sonsuza dek sahip olacak olan “Yüceler Yücesi'nin kutsalları” olan imanlılarla paylaşacağını hatırlatmak için Daniel 7'deki tasvirleri kullandı (Daniel 7:18).

*19 Mart Sebti Günü'ne hazırlanmak için bu haftanın dersini çalışın.

Siyon Dağına Geldiniz

İbraniler 12:22–24’ü okuyun. Pavlus burada neyi anlatıyor?

İbraniler kitabı, Siyon Dağı’na geldiğimizi ve büyük bir şenliğe katıldığımızı doğrulamaktadır. “Oysa sizler Siyon Dağı’na, yaşayan Tanrı’nın kenti olan gök-sel Yeruşalim’e, bir bayram şenliği içindeki on binlerce melege, adları göklerde yazılmış ilk doğanların topluluğuna yaklaştınız.” (İbraniler 12:22). Vekilimiz İsa’nın şahsına iman yoluyla geldik. Bu şenlikte sayısız melek, Tanrı’nın bizzat Kendisini ve şenliğin merkezi olan İsa’yı görüyoruz. “Göklerde kaydedilen ilk doğanların” (İbraniler 12:23) bir parçası olarak geliyoruz. Adlarımız, Tanrı’nın açıkça belirtilmiş olan halkının listelendiği göksel kitaplarında kayıtlıdır (Mısır’dan Çıkış 32:32, Mezmurlar 56:8, Daniel 12:1, Malaki 3:16, Luka 10:20, Vahiy 13: 8, Vahiy 17:8).

Bizler “ilk doğanlar”ız, çünkü İlk Doğan olan İsa’nın mirasını paylaşıyoruz (İbraniler 1:6). Misafir olarak değil, yurttaş olarak geldik (Filipililer 3:20 ile karşılaştırm). Ayrıca “doğru kişilerin ruhları” olarak da tanımlanmaktayız (İbraniler 12:23). Bu ifade, insan tabiatımızın bir boyutunun bütünü temsil eden bir mecazdır. İbraniler 12:9’daki “ruhların Babası” ifadesine benzer. Bu ifade Tanrı’dan, tabiatı gereği ruhsal olan insanların Babası olarak bahseder.

Bayram toplantıları, İsa’nın krallığının egemenliğinin, kâhinlik hizmetinin ve yeni antlaşmanın başlangıcını kutlar. İbraniler’de tüm bu olayların gerçekleştiği yer Siyon Dağı’dır. İbraniler 1:5–14’teki üç mezmur, Oğul’un tahta geçişini tanımlar ve gerçekleştiği yer olarak Siyon Dağı’nı belirtir (Mezmurlar 2:6, 7; Mezmurlar 110:1, 2; Mezmurlar 102:21– 27).

Siyon Dağı aynı zamanda Oğul’un “sonsuz dek kâhin” (İbraniler 5:6) olarak atandığı yerdir (İbraniler 5:6). (Mezmurlar 110:4’ten bir alıntı.) Mezmurlar 110’a göre, Oğul’un Başkâhin olarak atanması da Siyon Dağı’nda gerçekleşir (Mezmurlar 110:2). Son olarak İbraniler, İsa’nın kâhinliğinin başlangıcının aynı zamanda yeni antlaşmanın da başlangıcını işaret ettiğini öne sürer (İbraniler 7:11–22). Bu sebeple, Siyon Dağı aynı zamanda yeni antlaşmanın onaylandığı yerdir. İbraniler 12:22–24, İsa göğe yükseldiğinde gökte gerçekleşen bayram toplantısını anlatır.

İsa’nın hakikatini, O’nun kâhinlik hizmetini ve Yeni Ahit’i yaşamlarımızda ve tapınmamızda hangi uygulamalı yollarla kutlayabiliriz? Bu büyük hakikate sevinmek neden imanı doğrulamaktadır?

Herkesin Yargıcı olan Tanrı'ya Geldiniz

İbraniler 12:23'ü okuyun. Bu eğer bir şenlik ise, Tanrı neden yargıç olarak tanımlanıyor? Bir yargıç nasıl bir şenliğin parçası ya da nedeni olabilir? Daniel 7:9, 10, 13–22'yi de ayrıca okuyun.

İbraniler 12:22–24'te anlatılan şenlik, gelecekteki bir yargıyı kasteder. Tanrı, yargıç, yöneticilik ve kitaplar kullanılır ve kitaplardan gelecek bu yargının sonucu, Tanrı'nın halkının krallığı almasıdır (*İbraniler 12:28*).

Bu olay, “Eskiden beri var Olan” (*Daniel 7:9*) olan Tanrı'nın ateşten bir tahtta oturduğu ve etrafının “binlerce binler” (*Daniel 7:10*) meleğin çevrelediği bir yargı anını betimleyen Daniel 7'de açıklanan büyük İkinci Geliş öncesi yargıyı çağrıştırmaktadır. Kitaplar açılır (*Daniel 7:10*) ve hüküm, o zaman “kırallığı mukaddeslerin edindikleri” ve “Yüceler Yücesinin kutsalları” lehine karar verilir. (*Daniel 7:22*).

Benzer şekilde, İbraniler 12:22–29, “herkesin Yargıcı” olan Tanrı'nın “binlerce binler” melekle çevrili olduğu göksel Yeruşalim olan Siyon Dağı'ndaki bir yargı sahnesini anlatır. O görüntüde ateş vardır (*İbraniler 12:29*). Kitaplar vardır çünkü kutsallar bu kitaplarda “kayıtlıdır” (*İbraniler 12:23*). Bu da kutsallar için olumlu bir yargı anlamına gelir.

İsa bu olayın merkezindedir (*İbraniler 12:24*). İbraniler 2.bölümde, bizim adımıza “ölüm”ü tattıktan sonra “yücelikle ve onurla taçlandırılan” İnsanoğlu olarak tanımlandı (*İbraniler 2:9*). İbraniler 2:10'a göre, “insanoğlu” (bkz. İbraniler 2:6), “birçok oğulu yüceliğe” getirebilmek için acı çekti. Yani, imanlıların da “yücelik ve onur ile” taçlandırılabilmeleri için. “Oğul” şimdi, yeni antlaşmanın kazançları aracılığıyla, imanlıları göksel Yeruşalim'e, Siyon'a getirdi (*İbraniler 12:22–24*), burada kendilerine bir krallık alacakları vaat edildi (*İbraniler 12:28*).

O halde bu yargı, imanlılar için gerçekten iyi bir haberdir çünkü bu, onların lehinde hüküm veren bir yargıdır. Onları haklı çıkarır. Bu, geçmişte imanlılara zulmeden (Daniel 7) ve gelecekte de (Vahiy 13) yapacak olan korkunç canavarların arkasındaki düşmanları, ejderhayı yenen bir yargıdır.

Bugün çalıştıklarımız, Tanrı'nın üç meleğin mesajlarındaki yargısının bu sefer için “iyi haber” olduğunu anlamamıza nasıl yardımcı olur? (*Vahiy 14:6, 7'ü Yasa'nın Tekrarı 32:36; 1. Tarihler 16:33–35 ile karşılaştırın*).

Gökleri ve Yeri Sars

Pavlus, göklerde gerçekleşen bayram toplanmasını anlattıktan sonra, mektubun hitap ettiği topluluğa Tanrı'nın sesine dikkat etmeleri gerektiği konusunda uyarılmaktadır çünkü Tanrı, "Bir kez daha yalnız yeri değil, göğü de sarsacağım" diye vaat vermiştir." (*İbraniler 12:26*). Pavlus, İsa'nın gökte tahta geçmesine rağmen kurtuluşumuzun tamamlanmadığını söylüyor. Buna dikkat etmemiz gerekiyor çünkü önemli bir olay daha olacaktır.

Hagay 2:6–9, 20–22; Mezmurlar 96:9, 10; Mezmurlar 99:1 ve İbraniler 12:26, 27'yi karşılaştırın. Tanrı'nın gökleri ve yeri sarsmasının amacı nedir? Ne anlama gelmektedir?

Eski Ahit'te, yerin sarsılması, halkını kurtarmak için ortaya çıkan Tanrı'nın varlığı için yaygın bir figürdü. Debora ve Barak Sisera'ya karşı savaştıklarında, Tanrı onların adına göklerden savaştı (*Hâkimler 5:20*). Bu, güçlü bir deprem, Tanrı'nın varlığından dolayı yerin ve dağların sarsılması olarak tanımlanır (*Hâkimler 5:4, 5*). Tanrı mazlumları kurtarmak için ortaya çıktığında, Eski Ahit'te aynı görüntünün ortaya çıktığını görüyoruz (*Mezmurlar 68:7, 8; Mezmurlar 60:2; Mezmurlar 77:17, 18*). Böylece, Tanrı yeryüzü halkları üzerinde yetkisini öne sürerken yaptığı sarsıntı, Tanrı'nın yargısının bir işaretiydi. Peygamberler bunun Rab'bin Gününde olacağını tahmin ettiler (*Yêşaya 13:13, Yêşaya 24:18–23*).

İbraniler için, göğün ve yerin "sarsılması", Tanrı'nın düşmanlarının yok edilmesi anlamına gelir. Bu, Tanrı'nın İsa'nın tahta geçişinde vaat ettiği şeydir. Tanrı O'na şöyle dedi: "Ben düşmanlarımı senin ayaklarına basamak koyuncaya dek sağımda otur" (*İbraniler 1:13*). Nitekim, İsa düşmanı yendi (*İbraniler 2:14–16*) ve tahta geçti (*İbraniler 1:5–14*) ancak düşmanlar henüz yok edilmemiştir (*İbraniler 10:11–14, 1. Korintliler 15:23–25*).

Gelecekte ise Tanrı gökleri ve yeri sarsacağı zaman düşmanları yok edecektir. O halde göklerin ve yerin sarsılması, Tanrı'nın halkına zulmeden dünyevi güçlerin ve daha da önemlisi, dünyevi güçlerin arkasında duran ve onları kontrol eden kötü güçlerin (Şeytan ve düşmüş meleklerin) yok edilmesi anlamına gelir.

Bir gün adaletin sağlanacağı ve dünyamızda bu kadar yaygın olan kötülüğün bir gün yok edileceği vaadi neden hepimiz için, özellikle de doğrudan kötülüğün elinde acı çekenler için bu kadar umut verici bir vaattir?

Sarsılmaz Bir Krallık

Tanrı, gökleri ve yeri “sarsacağı”, yani düşman milletleri yok edeceğini bildirmiştir. Ancak bazı şeyler vardır ki bunlar sarsılmaz ve yıkılmazdır.

Mezmurlar 15:5, Mezmurlar 16:8, Mezmurlar 21:7, Mezmurlar 62:2, Mezmurlar 112:6 ve İbraniler 12:27’yi karşılaştırın. Sarsılmayacak şeyler nelerdir?

İbraniler 12:27’nin birçok modern tercümesi, göklerin ve yerin sarsılmasının, bunların ortadan kaldırılacağı ve sonsuza dek yok olacağı anlamına geldiğini ileri sürer.

Ancak Kutsal Kitap, Tanrı’nın yeni gökler ve yeni bir yer yaratacağı konusunda açıktır (*Yêşaya 65:17, Vahiy 21:1–4*) ve diriltiip bu yeryüzünde yeni bir bedene sahip olacağız (*1. Selanikliler 4:13–17, Filipililer 3:20*). Dolayısıyla “sarsma” yaratılışın tamamen ortadan kaldırılmasını değil, temizlenmesini ve yenilenmesini ifade eder. Burada olan yeniden yaratılacak ve kurtarılanların yaşayacağı yer orası olacaktır.

Ancak yok olmayacak ve sarsılmayacak bazı şeyler vardır. Bu sarsılmayacak ve yok olmayacak şeyler doğrulardır. Tanrı’ya güvendikleri için sarsılmazlar. Yaradan onları ayakta tutar ve yaşayacakları konusunda güvence verir.

İbranilerde kalcılığın ve istikrarın İsa ile ilişkili olduğuna dikkat edin. İbraniler 1:10–12 İsa hakkında şunları söyler:

“Ya Rab, başlangıçta Dünyanın temellerini sen attın. Gökler de senin ellerinin yapıtıdır. Onlar yok olacak, ama sen kalcısın. Hepsi bir giysi gibi eskiyecek. Bir kaftan gibi düreceksin onları, Bir giysi gibi değiştirilecekler. Ama sen hep aynı-sın, Yılların tükenmeyecek.” İbraniler ayrıca, İsa’nın kâhinliğinin sonsuza dek sürdüğünü (*İbraniler 7:3, 24*) ve kurtarılanların mirasını aldığını (*İbraniler 10:34*) söyler. Son yargıda, “İsa’ya” sınıksız sarılanlar sarsılmayacaktır (*Mezmurlar 46:5*).

İbraniler 12:28 ayrıca “sarsılmaz bir krallık” alacağımızı söylüyor. Bu, kutsalın krallığına ‘sonsuza dek ellerinde tutacaklar’ diyen Daniel 7:18’e bir göndermedir. Daniel 2:44’te sözü edilen “hiç yıkılmayacak” krallık budur. Bu krallık Oğul’a aittir ancak O bu krallığı bizimle paylaşacaktır. Vahiy 20:4, bize zulmeden kötü güçleri O’nunla birlikte yargılayacağımızı söyler (*1. Korintliler 6:3*).

Sarsılma açısından şu an ne kadar iyisin? O kadar iyi değilseniz, bu önemli alanda yardım almak için hangi seçimleri yapabilirsiniz? (Efesliler 4:14’e bakın.)

Minnettar Olalım

İbraniler kitabı, bizim için yaptığı tüm harika şeyler için Tanrı'ya uygun cevabın, O'na uygun bir tapınma türü sunarak şükran göstermek olduğunu söyleyerek bu bölümü bitirir.

İbraniler 12:28 ile İbraniler 13:15, 16'yı karşılaştırın. Tanrı'ya uygun olan tapınmayı nasıl sunuyoruz?

Eski ahit sisteminde hayvanların kurban edilmesi, insanların tövbe ve şükran gösterme şekliydi ancak bu kurbanlar, tapınmayı yapanın yüreğindeki şükran ve tövbenin bir göstergesi olacaktı. Böylece Tanrı, Mezmurlarda ve peygamberler aracılığıyla O'nu gerçekten hoşnut edenin hayvanların kanı değil, tapınan kişinin şükranları, iyi işleri ve doğruluğu olduğunu bildirdi (*Mezmurlar 50:7-23, Yeşaya 1:11-17*).

Böylece Pavlus, O'nu memnun eden hakiki tapınma yöntemleri olan övgü, itiraf, şükran ve iyi işlerden oluşan sunular sunarak bizi gökteki tapınakta Tanrı'ya tapınmaya çağırır. Biz bu kurbanları bu dünyada sunarız ama onlar göklerde Tanrı'yı hoşnut eden şeyler olarak kabul edilir. Bu nasihat, yazarın, İsa'nın adının ikrarı için mektup boyunca yaptığı tüm çağrılarını (*İbraniler 3:1, İbraniler 4:14, İbraniler 10:23*) ve O'nun iyi işler yapmaya devam etmemiz yönündeki teşviklerini kapsar (*İbraniler 6:10-12; İbraniler 13:1, 2, 16*).

Pavlus'un dinleyicilere "Allah'a hoşnut edici bir şekilde" bir tapınma (İbraniler 12:28) çağrısı, imanlıların şu an gerçekten İsa'nın kurban edilmesi aracılığıyla yetkinleştirilmiş ve kutsallaştırılmış bir kâhinlik ulusu olduklarını ima eder (*İbraniler 10:10-14, 19-23*). Bu, Tanrı'nın İsrail için, kurtuluşun iyi haberini dünyaya duyurabileceği kâhin bir ulus olacakları şeklindeki asıl amacını yerine getirir (*Mısır'dan Çıkış 19:4-6; 1. Petrus 2:9, 10; Vahiy 1:6; Vahiy 5:10*).

İbraniler 13:1-6, iyilik yapmanın ve elimizdekileri paylaşmanın ne anlama geldiğini pratik terimlerle açıklar. Bu, tıpkı İsa'nın bize kardeşçe sevgi gösterdiği gibi, kardeşçe sevgi göstermek anlamına gelir (*İbraniler 2:11, 12*). Misafirperver olmak, tutsak olanlara veya kötü muamele görenleri ziyaret etmek (*İbraniler 13:3*), zina ve açgözlülüğü reddetmek demektir.

İyi işleri düşünmek ve sahip olduklarımızı Tanrı'ya tapınmamızın bir parçası olarak paylaşmak neden önemlidir? Aynı zamanda, Tanrı'ya olan ruhsal sunularımızın yozlaşmasına giden asıl yolları nelerdir? (*Yeşaya 1:11-17*)

EK ÇALIŞMA: “Birinci ve ikinci diriliş arasındaki 1000 yıl boyunca kötülerin yargılanması gerçekleşecektir. Pavlus bunu ikinci gelişi izleyen bir olay olarak değerlendiriyor (1.Korintliler 4:5). Doğru olanlar, krallar ve kahinler olarak hüküm sürecekler. Yuhanna şöyle anlatıyor: “Bazı tahtlar ve bunların üzerinde oturanları gördüm. Onlara yargılama yetkisi verilmişti. İsa’ya tanıklık ve Tanrı sözü uğruna başı kesilmiş olanların canlarını da gördüm. Bunlar, canavara ve onun putuna tapmamış, alınları ve elleri üzerine onun işaretini almamış olanlardır. Hepsi dirilip Mesih’le birlikte bin yıl egemenlik sürdüler. İlk diriliş budur. Ölülerin geri kalanı, bin yıl tamamlanmadan dirilmedi. İlk dirilişe dahil olanlar mutlu ve kutsaldır: İkinci ölümün bunların üzerinde hiçbir yetkisi yoktur. Tanrı’nın ve Mesih’in kahinleri olacaklar ve O’nunla birlikte bin yıl egemenlik süreceklerdir” (Esinleme 20:4-6). O zaman kutsallar dünyayı yargılayacaktır (1.Korintliler 6:12). Mesih’le birlikte kötüler yargılayacaklar, bedende yapılan işlerin karşılığını vereceklerdir. Kötülerin, işlerine göre çekmeleri gereken acılar, ölümler kitabındaki adlarının karşısına yazılacaktır.”

“Şeytan ve kötü melekler, Mesih ve halkı tarafından yargılanacaktır. Pavlus, “Melekleri bile yargılayacağımızı bilmiyor musunuz?” diye soruyor (1.Korintliler 6:3). Yahuda şöyle duyuruyor: “Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri, büyük yargı günü için çözülmez bağlarla bağlayarak karanlığa hapsedti” (Yahuda 6).” —Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 348.

Tartışma Soruları:

1. Kutsalların kötülerin yargısına dahil olmaları hakkında (1. Korintliler 6:3, Yahuda 6) Tanrı ne söylüyor ve O bize günah ve kötülükle nasıl başa çıktığı konusunda bize iyiliğini ve adaletini göstermekte ne kadar şeffaf olacaktır?
2. Mısır’dan Çıkış 32:32, Mezmurlar 56:8, Mezmurlar 69:28, Mezmurlar 139:16, Yeşaya 4:3, Daniel 12:1, Malaki 3:16, Luka 10:20, Vahiy 13:8 ve Vahiy 17:8’i okuyun. Bunlar, Tanrı’nın göklerdeki kitaplarına yapılan atıflardır. Bu kitaplarda ne tür şeyler kayıtlıdır? Örneğin, Tanrı’nın gözyaşlarımızın bile kaydını tutması neden önemlidir? (Mezmurlar 56:8) Tanrı her şeyi biliyorsa, bu tür kitapların veya kayıtların amacı nedir?
3. İbranilerin mektubun argümanını Daniel 7’nin vaatlerine bir bağlantıyla bitirmesinin neden önemli olduğunu düşünüyorsunuz? İsa’nın gökteki hizmeti bağlamında bu bağlantılar neden önemlidir? Daniel 7, tüm dünyevi ve düşmüş şeylerin sonu hakkında bize ne öğretiyor?